

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN
 minden szombaton

E lap szellemi részét illető költségek a szerkesztőséghez, a pénzügyi részét pedig a kiadóhivatalhoz küldendőek.

SZENTESI LAP.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

HIRDETÉSI ÁRAK
 3 hasábos petisorsért
 egyszeri hirdetésnél 18
 kr., 2 hasábosért 12 kr.,
 1 hasábosért 6 kr. számítottatik.

NYILTÉR
 minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ
 egy beiktatásnál 30 kr.

Bérmertelen levelek nem fogadtatnak el.

MAJLÁTH GYÖRGY. †

Immár egy hete annak, hogy az egész országot felriasztotta ama megrendítő, lelketrázó hírből, hogy Majláth György országbíró, a legfőbb ítélőszék és a törvényhozás főrendiházának érdemekben gazdag elnöke, budai palotájában rémes módon meggyilkoltatott.

A mély megilletődés, az általános fölháborodás és rendkívüli izgatottság, melyet a borzasztó esemény az ország lakosságának minden rétegében felkeltett, — leírhatatlan; s mi csak kötelességünket teljesítjük akkor, midőn városunk közönsége eléggé nem eszetelhető mély részvétének tolmácsává leszünk; s a nagy halott iránt — tehetségünkhöz képest leróvni igyekezünk a köztisztelet és osztatlan elismerés adóját.

A kiszenvedett áldozat személye sokkal inkább ismeretes az ország népe előtt, semhogy bővebb életrajzi adatok közlésére s hosszú pályafutásának tüzetesebb leírására és közéleti működésének, politikai tevékenységének taglalására volna utalva.

Tudjuk mindnyájan, hogy Majláth György személyében hazánk nagy fiai között az elsők egyikét, nemzeti életünk és korszerű előhaladásunk egyik fölkelet apostolát vesztettük el; akiben mindazon kiváló erkölcsi és szellemi tulajdonok egyesülve voltak, a melyek egy hazafit és államférfiut a köztisztelet legmagasabb piedestáljára érdemessé tesznek.

Tudjuk mindnyájan, hogy a férfiú, kitől ördögi lélek által vezérelt gyilkos kéz fosztott meg bennünket, a tántoríthatlan hazafiaság, aranytiszta becsületesség, ragyogó ész, alapos tudomány, széles látókörű politikai bölcsesség, gyarló szenvedélyek által soha nem befolyásolt higgadt ítélőtehetség és megvesztegethetetlen igazságosság legértékesebb kincsei által tündökölt.

Mint az ország legfőbb bírója, e haza határain kívül is dicsőre vált nemzetének; s a nevét övedző közbizalom dicsőfénye az egész magyar bírói karra szétsugárzott.

Mint politikai személy és közéleti harcász, azon kevesek közé tartozott, kik a nemzet és trón között lefolyt viszály napjaiban ép anyai önzéstelenséggel, mint nemes erkölcsi bátorsággal a közvetítő hálátlan de üdvös szerepére vállalkoztak; s mind a nemzet, mind a trón részéről megnyert bizalmat és befolyást arra használta fel, hogy egyfelől a jogos elkeseredés által fölkorlácsolt szenvedélyek lecsillapuljanak; másfelől az ellenséges érzületű udvari politika által sárbatiport, de elévülhetlen nemzeti jogok az uralkodó részéről is elismertessenek és tiszteletben tartassanak.

E kettős irányú működés üdvös következménye lön, hogy a sérelmek megbocsátása és az alkotmányos jogok elismerése alapján a béke a nemzet és trón között ismét helyreállott, s Magyarország saját sorsának intézését — legalább bizonyos mértékben — újra kezébe vette.

Ha az elköltözött nagy halott pályafutásának egyéb fénypontjai nem volnának is, maga ez a tény, hogy a trón és nemzet között létrejött kibékülésnek ő volt az egyik leghathatósabb tényezője, bőven elég volna arra, hogy a hazának minden igaz fia szívében emeljen Majláth György számára Pantheont.

S él bennünk a szilárd hit, hogy Majláth György nevét nemesak a történetíró fogja megörökíteni, hanem a most élő nemzedék hálás emlékezete is!

Még egyszer a kereseti adó kivételéhez.

Lapunk múlt számában felszólaltunk azon általános panasz hatása alatt, mely a folyó évre munkába vett kereseti adó kirovása miatt minden irányban hangzik.

Mindenki ismeri ugyanis azon általános elszomorító helyzetet, hogy egész Magyarországon az ipar és kereskedelem egy évtized óta lépésről lépésre hanyatlik; úgy, hogy bár a múlt év ez évszázadnak egyik legjobb termésű éveül lesz a krónika által feljegyezve, ennek dacára közgazdasági helyzetünkben semmi irányban nem tapasztalható javulás, úgy hogy a kisebb tőkével rendelkező kereskedő és iparos napról-napra hagyja el foglalkozását, mely már nem nyújt neki biztos megélhetést s egy része mindinkább szaporítja a napszámosok számát, más része pedig elrémítendő módon neveli az uri proletariámust. De még ezeknél is rosszabbá kezd válni a harmadik osztályu kereseti adó kirovása alá eső intelligens osztály sorsa, hová az ügyvédek, orvosok, közjegyzők és más szellemi munkások tartoznak. Mert a diplomatikus emberek száma mindegyre nő, s az általánoson megrosszabbult helyzet folytán nagy mértékben alá szállt jövedelem mind szélesebb körben és oly arányokig oszlik el, hol már egyáltalában nincs biztosítva az existencia.

Ily helyzet mellett, ily viszonyok között, mi volna a természetes, mint az, hogy ha évről évre csökken a jövedelem s mind inkább megnehezült a megélhetés, akkor az adónak apadni kellene.

Magyarországon azonban megfordítva áll a dolog, mert dacára az általános nyomorító helyzetnek, dacára annak, hogy a kereseti adó kirovása alapjául szolgáló jövedelmek ma már majdnem a megélhetés lehetetlenségéig csökkentek alá, a kereseti adók évről évre folyton srofoltatnak, úgy, hogy az államkincstár jöve-

delmének fokozásával e téren a pénzügy miniszteri közegek már az adózók kenyeréhez nyulnak. Legalább is nem tulzunk, ha azt állítjuk, hogy az általános rosszabbá vált helyzet dacára a harmadik osztályu kereseti adó a lefolyt 10 év alatt Magyarországon közel megkétszereződött.

Az adósrófolás miatt azonban a panasz szava nálunk még eddig soha nem nyilvánult oly élesen, mint ez évben. S úgy látszik, hogy ez, ha valamikor indokolt volt, most leginkább indokolt, mert mint lapunk múlt számában jeleztük, a napszámosok adómentességére vonatkozó törvény folytán városunkban a kereseti adó közel 5 ezer firttal csökken; úgy látszik azonban, sőt úgy van, hogy az adófelügyelőségi közegek azt az adót, melyet a napszámosoknak elenged a törvény, azt kétszeresen akarják kipréselni a harmadik osztályu kereseti adót fizető iparos, kereskedő és intelligens osztályán. Hogy az illető adófelügyelőségi közeg, ki nálunk az adókirovási javaslatot készítette, mennyire ment el az adópréselési buzgalomban, az a most folyó adókirovási tárgyalások tételről-tételre elkeserítő módon igazolják. Anélkül ugyanis, hogy bevolna igazolva, mely szerint egyesek jövedelme fokozódott; a kereseti adótételek sorba magasabbra vannak véve, s hogy e tekintetben a visszaélés mily mértékét engedte meg magának az illető adófelügyelőségi közeg, ennek igazolásul egy igazán felháborító eset adta elő magát az adókirovó bizottság előtt, f. hó 4-én. Ugyanis egyik helybeli mérsáros, társával együtt, a múlt évi 25 frt kereseti adójával szemben most 108 frt volt fölvéve; az illető tiltakozott adójának megnégyszerezése ellen és felvilágosítást kért az adófelügyelő kiküldöttétől, hogy mi alapon vette adóját majdnem ötszörösen? A kincstár képviselője azt állította, hogy ő hatósági bizonyítvány alapján vette az illető adótételt javaslatba. Az adóval négyszeresen megpréselési szándékolt polgár tagadta azt, hogy a hatóság

részéről igazolvány adatott volna ki olyan, mely az ő jövedelmét úgy tüntethetné föl, hogy adaja megnégyszerezessék, s miután a kincstár képviselője e tagadással szemben még mindig állított, ekkor az illető polgár maga folyamodott a hatósághoz bizonyítványért, melyből kitűnt, hogy a kincstár képviselője nem is kért és így nem is kapott a hatóságtól oly igazolványt, mely az illető adótétel javaslatba hozásánál neki alapul szolgálhatott volna. Az így megszerzett hatósági bizonyítvánnyal azután sikerült az illető polgárnak 108 firtól 25 firta szállítani le adóját.

Hát nem lelkiismeretlenség-e a polgárokat így préselni meg? És ez nem egy eset, mely véletlen és kivétel volna, hanem 100 közül 90-en ilyen, de 100 közül csak 10-15 ember megy el az adókirovó bizottság elé, s a 15 közül is csak 1 vagy 2 akad olyan, aki ily élesen és lelkiismeretesen megtámadott érdekében körömszakadtáig küzd és kezébe szedi a bizonyítékokat, melyekkel beigazolja, hogy az állam kincstár képviselője mit sem számolva az adózó polgár helyzetével, a leglelkiismeretlenebbül kísérti meg és emeli, ahol csak sikerül adóját. És mily mértékbe alá esik a tisztességnek, sőt méltó-e az állam szolgálatára, kit adópréselési vak ösztöne odáig is elvez, hogy négyszeresen fokozott adójavaslatát vélelmül nem létező hatósági bizonyítványra mer hivatkozni, tehát hazudik. Ez az eset elszomorítólag igazolja, hogy az adózó polgárok, az adó kirovó állami közeg önkényének vannak áldozatul kidobva. Nálunk legalább ez így van.

Ez az eset méltó rá, hogy a városi hatóság, maga emelje fel szavát az adózó polgárok érdekében, az ily önkényes eljárás ellen; mert magának a pénzügyminiszternek se lehet célja és nem is az, hogy az adózó polgárok munkájának gyümölcse ily erőszakos módon hulljon az állam kincstár ölébe.

A bukovinai magyarok betelepülése.

Az első csapat bukovinai magyar már beérkezett, sőt jövő lakása helyére már el is szállították.

A magyar nemzet általános lelkesültséggel várta és fogadta a betelepülőket, kik mintegy 850-en f. hó 1-én érkeztek Magyarországra. Mindazon városok és községek, melyeken át utaztak, a lelkesület és vendégszeretet legimpozansabb jeleivel fogadták a betelepülőket, kiket Odeschalehi Arthur herceg felügyelete alatt szállított egy külön vonat. Debrecenbe 1-én este 8 órakor érkeztek meg. Az indóházán mintegy tizenhatszáz néptől fogadták őket. Zenekar hangjai és lelkes üdvözlés üdvözölte hazatérő véreinket. Simon Imre polgármester megható szavakban mondott Isten hozottat. Herceg Odeschalehy, ki nejjével együtt jött, megköszönte a kitűnő vendégszeretetet, melyben a hatóság és városi közönség a csángókat részesíté. A vonat megérkezése után egy csángó nő fiu gyermeket szült. Az egy órai tartózkodás alatt a csángók bőven megvendégeltettek.

Szolnokra apríl 2-án reggel érkeztek, itt a polgármester vezetése mellett nagy előkészületeket tettek a fogadtatásra. A város lakossága szállást és élelmet ajánlott föl, azonban a lakosság vendégszerető jóakarátát az előkészület mértékéhez képest nem éreztethette csángó testvéreinkkel, mert ezek itt rögtön hajóra szálltak, és indultak tovább le a Tiszán Szeged felé, úgy hogy a Szolnokiaknak más nem maradt hátra, mint az összegyűjtött élelmet a hajóra hordatni, hogy az a bukovinai magyarok közt kiosztassék.

Az általános lelkesület, melylyel az egész ország fogadta csángó testvéreinket, Szentes városának hazafias érzületű, áldozatkész polgárait sem hagyta érintetlenül. S nem hagyhatta különösen akkor, midőn tudva volt, hogy a csángók Szolnoktól Szegedig itt városunk határánál fognak leutazni és a Tiszánál az előleges tervek szerint egy pár óráig meg is állapodnak. S miután maga a város mint erkölcsi testület, sem más társadalmi körök nem léptek fel, hogy Szentes város közönsége nevében a csángók fogadtassanak, ekkor a 48-as népkör vette kezébe az ügyet s elhatározta, hogy nemcsak az ünnepélyes fogadtatásról gondoskodik, de meg is vendégeli a csángókat, s e végből rögtön táviratokat menesztett a kör elnöke Pólya Ferenc tanár úgy az országos bizottsághoz, mint a csángók vezetőjéhez Odeschalehy Arthur herceghez, s tudatta velök, hogy Szentes megakarja vendégelni az itt határunknál leutazó csángókat, miért is úgy intézkedjenek, hogy erre nézve kellő idejük legyen a megállapodásra. E mellett a 48-as kör választmányja, a mikor a csángók megvendégelésére saját pénztárából 50 frtot kiutalványozott, megkereste egyszersmind a helybeli társas egyleteket és pénzintézeteket, hogy ezen ebből szintén áldozzanak valamit, felhívta egyszersmind a városi lakosságot is adakozásra. Az izraelita hitközség e megkeresés folytán 20 frtot adott a rendező bizottság kezébe és e mellett számosan adakoztak, úgy hogy rövid 24 óra alatt nagymennyiségű kenyér, szalonna gyűlt egybe.

A rendező bizottság a mennyiben úgy az országos bizottságtól, mint Szolnokról úgy volt tájékoztatva, hogy a csángók délután két órára érnek ide, s itt fognak megvendéglenni, ennél fogva a megvendégelés céljából egy marhát vágatott le és bort vásárolt be, s e mellett híresztelés és dobozóval tudatá a lakossággal, hogy a csángók mikorra érkeznek a Tiszához.

Az érdeklődés és lelkesület oly impozáns jelét még soha nem tapasztaltuk városunkban. Reggeltől délután 2 óráig mint a karavánok vonult ki a lakosság a városból, úgy hogy nemcsak a Tiszapartja; de a bő kényelmes minisztérium társulat gátja és raktátere is teljesen el volt lepvé. S egy cseppet sem tulozok a számot, ha azt állítjuk, hogy 10,000 lélek volt kinn.

A csángókat szállító hajó végre megérkezett. A Tiszapartján várakozó óriási számú nép zajos eljövését között kikötött. Ekkor Pólya Ferenc a 48-as kör zászlaja alatt kísért sereggel ment és fogadta a betelepülő magyar testvéreinket Szentesváros közönsége

nevében. És bár őt a 48-as népkör küldte ki a csángók fogadtatására; de valóban joggal beszél Szentesváros közönsége nevében; mert ott a fogadtatásban rang és osztálykülömbőség nélkül részt vett városunk lakossága oly óriási számban, amilyen Szentesen még nem volt semmiféle alkalommal együtt.

Pólya Ferenc üdvözlő beszédére herceg Odeschalehy válaszlott. Az egybegyűlt közönség pedig éljenzett kitörő lelkesültséggel.

E lelkesületet azonban rögtön lehangozták, majd kitörő zúgolódás váltotta fel, midőn a Tiszapartján óriási számban összegyűlt lakosság értesült, hogy hiába jött ki a csángókat nem fogja látni; mert Odeschalehy nem engedte meg, hogy a nagy fedelest zárt hajóval, hol szegények 850-en össze voltak zsúfolva: ki szállhassanak.

Szerintünk ez az eljárás annyival is inkább tapintatlanság volt Odeschalehy hercegtől; mert ha ő előre tudta, hogy nem fogja a csángókat a hajóból kiszálni engedni, akkor ezt meg kellett volna táviratozni ide, hogy itt a rendezőség és lakosság ahoz tarthatta volna magát.

A rendezőség ekkor az elkészített húst és kenyeret szállított be a hajóra. Odeschalehy herceg az előtte többek által erőlesen kifejezett kifogásokra kijelenté, hogy úgy fog intézkedni, hogy a második csapat megállhasson és több időt tölthessen nálunk.

Több úri nő kezöket osztogatott ki a betelepülő magyar testvéreink női között. El lehet képzelni, mily örömmel fogadták szegények a jóakarataknak e kedves jelét.

Különbö ez az első csapat betelepülő nem volt csángó. Ezek mindannyian a múlt században Bukovinába kivándorolt székelyek. Ep egészséges emberek, a nyomor, szükség meg látszik rajtuk; de tisztán épen beszélnek magyarul és büszkék rá, hogy ők a szabad székely néphez tartoznak. Délután 4 órakor indult el a hajó és vitte innen tovább őket.

A csángót látni vágyó, óriási számban összegyűlt és reményben esélődött lakosság rendkívüli zúgolódás között indult vissza a városba.

Ezen kellemetlen esetet el lehetett volna kerülni, ha Odeschalehy hercegen több tapintat és több figyelem van; mert ha már nem akarta kieresztetni az egész sereget a nép közé, hát a nők és férfiakból is 20-30-at ki kellett volna boesátani, hogy ezeket megláthassa a nép. S akkor inkább mindenki meg lett volna nyugodva.

A Szegvár és Mindszentiek szintén felkészültek a fogadtatásra.

Mindszent közgyűlésileg határozta el, hogy fogadja a csángókat és ott szintén borral és élelemmel várták őket. Több mint két ezer ember várta őket a Tisza partján de a mindszentiek még erősebben csalódtak mint mi; mert ott még sem állt a hajó.

Este 8 óra volt, mikor a hajó Szegedre ért.

Itt a városi hatóság készült már napokkal előbb a fogadtatásra. — És valóban nagyserűen is fogadták a betelepülőket. Elöl az Odeschalehy hercegi pár lépett ki a hajóból és az ezer és ezernyi közönség sorfala és egtervő éljenzési s a Rákóczi induló hangjai mellett a gyönyörűen kivilágított utcákon és a díszes diadalíveken át a csángókat követve vonultak a helyiségbe, hol esinosen felterített a borral dusan megrakott asztalok várták a csángó férfiakat, kik szegedi paprikát és csuszát kaptak vacsorára. A csángó nők a szegedi nőegylet vendégei voltak. Az urhölgyek pártalan előzékenységgel, gyöngédséggel és bő kezűvel vendégelték meg az asszonyokat és gyermekeiket. A csángók Nagy György vezetése mellett élelemmel és itallal hetekre ellátva. másnap reggel indultak Pancsovára.

Öszinte szó a szántás-préba előtt.

Hazánk, különösen a magyar alföld lakossága földművelő nép lévén: nagyobb részben földje jövedelméből él. E föld jövedelmére súlyosulnak a népesség szaporodása, a kor követelményei és a műveltség által fokozott igények; állami, községi, társadalmi háztartásunk teher viselése; saját magunk kenyelmesebb ellátása; talán étkezés és viseletben való igényekedés

divatos fényűzés. stb. Ennyi napról napra növekedő igényekkel szemben azt binned az ember miszerint ez arányban fokoztatott légyen földünk jövedelme is, hogy a támadó szükségeknek eleget tehessen, vagy legalább azokkal párhuzamos lépést tarthasson.

Fájdalom! azok a magyar földre betáblázott milliók, melyek a múlt hóban a pénzintézetek által statisztikai adatok gyanánt közöltettek: ellenkezőt tanúsítanak, annyira, hogy ha ez idő szerint a gazdálkodás terén némi ébredést nem észlelnék fent és alant: az embernek el kellene csüggedni a mi mai gazdasági viszonyaink ronsolt állapotára felett. Csak a közel múltban egész év tizeden keresztül maradtak terméketlenek a rabló gazdálkodással és elemi csapásokkal sújtott földeink: vagy ha termettek: termésünket leszorította a külföldi verseny. — Jóság tenyésztésünk kihaló félen van. A munkás kéz drága, s megbízhatlan. Cselédeink fizetése elleneik, s kárunkra törnek. Gazdáink szak ismeret nélkül, úgy a mint őseiktől látták, akuszák alá rájok maradt gazdaságok. Míg a tudományos pályára szándékozó, éveket szentel föl életéből az iskolai előkészületre; az iparos tanoncokdiók, vándorol különféle mesterek és műhelyek szokásait sajátítja el; a kereskedő nem elégszik meg faluja vagy városa szűk határával, különféle üzletekben szerzett ismeretekkel kezd saját lábán járni: addig gazdáink megelégszenek saját határokat korlátozott kiterjedésével, s meg ennek határain belül is idegenkednek minden újítástól a haladás és javítás szellemétől. De mostohán elhagyta őket az emberiség gondoskodása is; mert míg amazok kiképzetésére, a kik pedig a tudományok vagy iparuk csak egyes ágát művelik: intézetek állanak rendelkezésre, — addig a gazdálkodó közönség számára, a melynek pedig oly sok oldalú tenger ismeretre volna szüksége, alig létezik pár gazdasági iskola, az ujabban felállított gazdasági vagy épen földmives iskolákról a nagyobb résznek alig van tudomása.

Általában olyannak tartott a földművelés, mint a melyhez mindenki érthet, melynek táborába csapott fel a tudós, iparos, kereskedő, ha szabadabb életre vágyott, vagy saját állásából ipara vagy üzletéből kifogyott. Így lett a gazdálkodó osztálya a földművelés nagy kárára valóságos asilummá, menedék helyiyé, a melyben a hány ember annyi rendszer, de mindenki született capatitas volt.

Nem csuda, ha midőn más népek helyzetök felismerésére eljutottak, szakismeretöket fejlesztették, a munka végét kezöbbe vették: előbbre is haladtak; és mi a régi szokás mellett állhatatoskodván; elmaradtunk annyira, hogy közöttünk is népek, nemzetek lagnak, élnek kik kevéssel ez előtt hátunk megett állottak: s ma már nagy mértékben megelőztek, vagy messze túlszárnyaltak.

A baj okát már hiában keressük. Orvosiás egyetűl tölünk függ.

Be kell ismerünk, hogy a földművelés nem csak paraszti munka, hanem oly fontos foglalkozás, mely okszerű vezetés, s szakismeret nélkül fejn nem állhat legalább rendeltetésének meg nem felelhet. Ma már természet tudományok fejlesztése, egyes okeszerű gazdák, tudósok buvárkodása egyesületek buzgalma folytán nagyszerű felfedezések lettek nyilván valóká, s a gondolkodás egyes ágaiban oly haladás állott elő, a melylyel lépést tartani csak is szakismerettel bírő gazda képes. Erre nézve pedig folytonos olvasás, tanulmányozás kísérletezés mások munkájának megfigyelése azon való okulás, állhatatos munka türelem, s míg élemesség is szükséges, megragadni tudni minden alkalmat, mely a helyes uthoz csak csak egy lépés is közelebb vezet.

Örömmel kell üdvözölnünk azért minden e téren megindult oly mozgalmakat, melyeket hivatalos és magánégyenek egyesületek, gyárosok, és kiállítók stb. földművelés emelésére időnkint tesznek.

Közelebb kedvező alkalomul, jó szízzel fogadjunk e mi városunkban a „polgári kör“ gazdasági szakosztálya által folyó apríl hó 9 ikére tervezett I 2 3 vasu ckekkel való összehasonlító szántási kísérletet. — Kicsiny ugyan e mozgalom, — csak egy csepp a tenger vízéhez képest, — oly csekély terjedelmű a mi szükségletünkhöz mérten; de kinek forintja es,

TÁRCA.

Tizenkét leány egy háznál.

— Beszély. —
Itta: S. F.

Csapó Sándor ur, de még maga Erzsike is kínos helyzetben volt; mert igaz ugyan, hogy a kedves szép leányka szive inkább vonzódt az ispánhoz, mint a mérnökhöz és az apa is szivesebben adta volna leányát ahoz, ki iránt ennek szive vonzódik; de mit fog ekkor tenni az elutasított mérnök, ki már is tölti feyverét és feni kardját az ispán ellen? Csapó Sándor ur előre látta, hogy a mérnök elutasításával borzasztó seandulumok történhetnek. Itt tehát nagyon is meg kellett gondolni, hogy a leány sorsa felett miként határozzanak. Erzsike mint szöfogadó, jó leány kijelenté, hogy ő kettő közül az ispánt választja; de azért édes apjára bizza az elhatározást.

Az uradalmi tisztség mind ismerte a leány kérését, sőt Mariska utján a grófnéknak is volt róla tudomása és valamennyien nagy érdekltséggel várták a fejleményeket.

A nyolcadik nap beköszöntött.

Erzsike halványan remegve leste apja ajkáról a szót, hogy mit mond, kihez kell neki nőül menni.

Csapó Sándor ur hallgatott.

Délután 3 órakor megjelent a válaszárt Gáll Albert ur.

Bizony nem mondhatjuk, hogy arcán egy nőstini akaró szerelmes ember boldog mosolya ilt volna. Fenyegtetést és kétségbeesést tükrözött vissza a különben komoly embernek máskor szelíd, kedélyes arca. Szenvedélyesen szerelmes volt ez az ember és komolyan elhatározta magában, hogy ha elutasítatik, megöli ellenfelét is, Erzsikét is, hogy ha az övé nem lesz, másé se lehessen.

Borzasztó elhatározás; de ez Gáll Albert ur részéről komoly és megmásíthatlan volt.

— A válaszárt jöttem, mondá köszöns után Gáll Albert ur.

Erzsike nem volt a szobában.

— Én uram, mondá a mérnök, még soha nem szerettem senkit. Az én leánya az, ki felgyújtá keblomban a szerelem isteni lángját. És őt véghetetlenül szeretem. Boldoggá fogom tenni, rá rakom a csillagokat. Imádni fogom.

Beszélt lázas szenvedélylyel az ember.

Valóban nagyon szerette Erzsikét.

Csapó Sándor ur kérte a mérnök urat, hogy foglaljon helyet.

— Nem uram, addig míg válaszárt nem tudom: helyet nem foglalok; mert nekem vagy nagyon is van itt helyem, vagy éppen nincs. S ez az én válaszártól függ.

Csapó Sándor ur talán a tizenkettedik leánya születése akalmával sem érezte magát kellemetlenebbül, mint most; mert Gáll Albert ur arca éppen nem azt mutatta, hogy bele nyugszik egy „nem“-leges válaszba is.

No de akár mint essék is a dolog, ennek az állapotnak végét kell szakítani és pedig az által, hogy Csapó Sándor ur megmondja a választ.

Már éppen erre nyitotta fel ajkát; mikor az ispán nyitott a szobába.

Ő is a válaszárt jött. Gáll Albert ur tudta ezt és az ispán is tudta, hogy a mérnök szintén azon kérdés mérlegében ül, melyben ő. De hát az ispán nyugodtabb kedélyű ember lévén szépen helyet foglalt és nem is sietett elmondani, hogy miért jött.

Csapó Sándor vette most már a szót és elmondá a két leánykérdőnek e következőket:

— Uram önök megtisztelték az én házamat és családomat azzal, hogy mint kérő léptek föl nálam.

Én mára ígértem önöknek választ; én tehát úgy a magam, mint leányom nevében mondom, hogy Erzsikém még nem mehet férjhez.

Tizenegy apró gyermek van még mindig a házamnál. Ha Erzsikém férjhez menne: ki lenne ezek-

nek anyjuk, gyámoluk? Legalább egy évig ké még neki várni, amikor az utánna következő leányom elfoglalhatja Erzsike helyét. Önök uraim, kiknek meg nem érdemlett figyelmét megköszönöm — belátják, hogy az én válaszom nem kosár, hanem az én családi helyzetem fatalitásának elháríthatlan következménye.

— Ön tehát azt mondja, hogy még egy évig várjunk a válaszárt, mondá keserű hangon a mérnök.

— Én várok, szólt az ispán.

— Jól van, felelt a mérnök Isten áldja meg önt és kezet nyújtott Csapó Sándor urnak, s távozott.

Pár pillanattal mulva az ispán is távozott.

Erzsike nem tudta, hogy apja mint végezett a kérőkkel és mikor Csapó Sándor ur elmondá neki a leány nyakába borult apjának és ezer és ezerszer össze esökölte.

Meg volt elégedve a megoldással.

Es meg volt azzal elégedve mindenki, csak Gáll Albert ur vette ezt ellene szánt kijátszásnak.

— Egy évig kell várni, mondá a mérnök, mikor haza ért. Hát jól van, várjon az aki megéri az egy évet. Es én ezt nem bízom a természet utjára. Elment, felkereste az ispánt.

— Uram, mondá neki: Csapó Sándor ur válasza meggyőzhetette önt, hogy Erzsikét azért nem adták egyönkhöz sem; mert — kettőnké nem lehet és elutasítani nem akartak egyöndket se. Ez így lesz egy év mulva is. Mi tehát utjában állunk egymás boldogságának. Bennem nincs annyi áldozatkészség, hogy lemondjak reményeimről az ön javára. Öntől sem kívánom ezt, hanem azt hogy ljünk egymásra zsebkendő végéről és aki meghal, az tovább nem lesz akadály a másiknak.

Szilárdi Gergely ur nem volt gráva ember és szerette Erzsikét nagyon ezért készséggel fogadta az ölethalálra menő párbaít.

(Folt. köv.)

kracárokat kell gyűjtenie előbb; kinek sokszoros ismeretekre, szakbeli képzettségre van szüksége, szerezzék meg egyenkint, egymásután. E kezdetleges kísérlet is alkalmas az eszközül szolgálhat arra nézve, hogy a figyelmes érdeklődő tanúságot vonhasson belőle.

A létesítő rendező bizottság nevében tehát legyen szabad e helyen tisztelettel meghívni említett szántás próbára a „szentesi polgári iparos és gazdasági körnek” véle együtt a több egyleteknek igen tisztelt tagjait, az itt lakó megyei, városi hivatali tisztiséget, az értelmi, ipari, kereskedői, különösen a gazda közönséget, általában mind azokat, kiket népünk jó irányu haladása érdekel.

Engedjék hinni, hogy szerény kezdeményünk érdeklődésünkkel fog találkozni.

Tárgysorozata

Csongrád megye törvényhatósági bizottságának Szegvárt 1883 évi április 12-én tartandó rendkívüli közgyűlésen elintézendő ügyekről

1. A nagym. m. kir. belügyminiszteriumnak a megyék háztartásáról szóló 1883 évi XV. t. c. életbe léptetéséről kifolyólag f. év márc. 22-én 18131 sz. a kibocsátott körrendelet

2. A nagym. m. kir. belügyminiszteriumnak a n. keresmai hitel nagysága megállapítása iránt alkotandó törvény keresztül vitele tekintetében márc. 22-én 18344 sz. a kiadott körrendelet.

3. Kossuth Lajos válasza, melyben születése 80-ik évfordulója alkalmából történt üdvözlő megemlékezésért Csongrád megye közönségének köszönetet mond.

4. A nagym. m. kir. belügyminiszteriumnak f. évi március 29-én 17977 sz. a. kelt intézkévénye a Szentesen felállított 4-ik gyógyszertár ügyében.

5. Küldöttügyi jelentés a pesti első hazai takarékpénztárból, a Szentesen épülő megyei széképület költségei fedezésére felvett 50.000 f. kölcsön tárgyában.

6. Horgos község az italmérségi jog és a nagyvendőglő felett Kéri Jánossal kötött szerződését jóváhagyás végett beterjeszti.

7. Pusztaszereknél Kistelek községhez leendő csatlakozás tárgyában Kecskemét város hatóságával létrejött egység jóváhagyás végett beterjesztetik.

Szegvárt 1883 ápr. 2-án.

Stammer Sándor,
alispán.

Világ folyása.

A világ események holt idényét éljük. Seholy semmi komolyabb jelentőségű mozzanat; a politikai és társadalmi élet egyhanguságát alig zavarja meg valami.

Anglia nem képes elfojtani az ir. mozgalmakat; a félelmes ügyességű angol rendőrségtől nem sokat félnek a titkos társulatok tagjai; bár tevékenységük csak fenyegetésben nyilvánul. Legközelebb egy levelet intéztek a kormányhoz, melyben azzal fenyegetőznek, hogy ha szabadon nem bocsátják a politikai gyilkosság miatt letartóztatott irlandiak, akkor egy hét lefolyása alatt levégre röptük a londoni posta és távirályi palotákat. A kormány azonban már megtette a szükséges óvintézkedéseket.

Franciaországban a világhírű kommunista nő, Michel Lujza elfogatása keltette fel a közérdeklődést. A fanatizmusról hírhedtté vált hölgy ugyanis a legközelebbi kommunista tüntetés alkalmával egy eszevesztett szónoklattal arra tüzelte fel a esőseléket, hogy a kinek nincs kenyer, hát vegye el attól, a kinek van; minek következtében a esavargókból álló tömeg rögtön megrohant és kifosztott egy kényesben eső pékboltot. A rendőrség tehát látásit és rablásra ösztönző bűjtogatás címén vádat emelt Michel Lujza ellen s elfogatását elrendelte. Nehány napig csak bujdosott az izgatott nő, de végre megunt a folytonos rejtőzést fölkereste a rendőrfőnököt, hogy magát rendelkezésére bocsássa: A rendőrfőnök otthon nem lévén, Michel Lujza névjegyét hátrahagyta azon üzenettel, hogy ismét el fog menni; de nem ért rá szavának beváltására, mert az utána leselkedő rendőrség által az utca elfogatott. Kihallgatásánál kihívta viselte magát, a vád jogosságát kétségbe vonta, de azért esküdték elé fog állítani, s valószínűleg el is ítélik; a minnek a társadalmi rend barátai csak örülhetnek.

A cárnem elégszik meg többé a nihilisták üldözésével; most már saját hivatalnokai ellen is irtóháborút kezdett. Tudva van ugyanis, hogy Oroszország hivatalnokai kariban a sikkasztás és a visszaélésnek minden neve annyira otthonos, hogy már Miklós cárné úgy nyilatkozott, miszerint Oroszországban mindenki lop a cárn kívül. No hát Sándor cárné most arra vállalkozott, hogy azt a meggyökereedett szokást kigyomlája; erőlyesen hozzá is fogott a nagy munkához, s már számos magas rangú hivatalnok ellen folyamatba tette a vizsgálatot. Mindenesetre szép dolog lenne, ha az az üdvös szándék végrehajthatná; csak hogy abba a fába aligha bele nem török a cárné fejszéje; annyival is inkább, mivel a nihilisták sem hagynak neki békét. Egész Déloroszágot elárasztották nyomtatott felhívásokkal; melyekben arra bujtogatják a népet, hogy a cárt koronázás alkalmával rohanják meg és rabolják ki a nemességét, főpapságot és a pénzembereit. Az ilyen jövedelmező vállalatokra pedig a muszkanép mindig fogékony volt.

Az egyiptomból száműzött Arabi pasa levelet intézett azon angol ügyvédhez, ki híres porében védője volt; s azt mondja, hogy ő és társai nagyon meg vannak sorsukkal elégedve ellátásuk semmi kívánni valót se hagy fent, lakásuk jó és kényelmes, a velük érintkező nép barátságos s ők nem is kíváncsiak el onnét, hanem gyermekeiket az angol iskolákban neveltetik. Nincs tehát semmi ok sajnálni a számkivetésben élő Egyiptomiakat.

A magyar közvéleményre még mindig bántólag hat az oláhok kihívó szemtelen magaviselete; mert ezek a jó polgártársak most már nem elégszenek meg azzal, hogy a magyar állam és neuzet ellen agyarkodnak és fondorkodnak, hanem saját véreik közül üldözni kezdik azokat, a kik állampolgári kötelességei-

ket magasabb szempontból tekintve, az ellentük követ fűző lázaitok tetteit elítélik. — Román Miron erdélyi oláh metropolita körlevélben figyelmeztette a papságot, hogy az államellenes agitatóiólt tartózkodjék: s a nagy reményű oláh diákság nemcsak írott kiáltványban hurrogatta le a derék főpapot, hanem palotájának ablakait is beverte s személyét is fenyegeti. Természetes, hogy a kormány gondoskodni fog a rakoncátlan esmeték hő véreinek lehűtéséről.

Helyi és vegyes hírek.

— Személyi hír. Gróf Károlyi Sándor a f. hó 6-án tartott társulati közgyűlésre városunkba jött, délután azonban derekegyházi uradalmába tért vissza. Horváth Janka ő urhölgy, Horváth Gyula kormánybiztos nővére f. hó 1-én városunkba érkezett, s a kormánybiztos urnak körünkben időző családjával több időt fog városunkban tölteni.

A kataszteri felülvizsgálás városunk határában f. hó 6-án kistokei határában már megkezdették. A vizsgálatot a kataszteri igazgatóság részéről Fésüs Albert járási beeslő bizos, Kéglí Sándor pótbizos és Kovács Domokos járás beeslő végzik. városunk kataszteri bizottsága részéről pedig Sima Ferenc bizottsági elnök Szedler János, Juhász János, Kalpagos Sz. Bálint, Kanász N. Imre bizottsági tagok vannak a felülvizsgálattal leendő közreműködésre kiküldve.

— A bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulat f. hó 6-án közgyűlést tartott, mely gyűlésen a Békéstől Apátfalváiig államilag eszközölt töltésépítési költségek miként leendő visszatérítése tárgyában kelt miniszteri rendelet tárgyalatott, a gyűlést Horváth Gyula kormánybiztos vezette. A miniszteri rendelet szerint a töltésépítési költségek visszatérítése iránt és a jövő védelmi s adminisztratív költségek fedezhetése céljából már a folyó évtől kezdve kirovás fog, eszközöltetni és pedig úgy, hogy a mennyiben a 6 millió befektetési tőke törlesztésére évenként 360 ezer frt, a védelemre pedig 90 ezer az adminisztrációra 50 ezer, összesen tehát évenként 500 ezer frt szükséges; ezen összeg fedezhetése céljából az 1830-diki vizsín alá eső területek holdanként 1 frt 54 kr.; az 1855-iki vizsín alá eső területek holdanként 55 kr.; az 1881-iki vizsín alá eső területek holdanként 22 krral fognak terhelteni s a mennyiben az így eszközözendő kirovással 394 ezer frt, fog befolyani, az évenként hiányzó 106 ezer frtot az államkincstár fogja viselni. A társulati közgyűlés egyhangulag elfogadta az ez irányban tett kormánybiztos elterjesztést. A gyűlés alkalmából azonban a társulat mut terhére nézve és a jövő terheletés iránt is felterjesztéssel él a magas kormányhoz.

— A megyei kikerekítés ügyében tisztelt ellenlábaink hogy ijedükben mily nyakatekert okoskodásokhoz folyamodnak, annak illusztrálására szolgáljon a Szolokon megjelenő „Tiszavidék” című lap e tárgy közleményének azon része, melyben nagy komolysággal kijelenti hogy a tervbe vett kikerekítés káros volna a többi között azért is mivel akkor „Szegvár oly mértékben súlyosná alá anyagilag és szellemileg miként az országos érdekből nem kívánatos.” Nézzem csak utána a tisztelt kollega a statistica adataiban, hogy Szegvár mennyiben bir egy országos érdekű hely fontosságával, s akkor talán maga is befogja látni hogy heves tulbuzgalmában mennyire elvette a súlyot. Aztán meg legyen kegyes tudomásul venni, hogy Szegvár az új megyei kikerekítés nélkül is megszűnik ez évben megyei székhely lenni; mert az új megyeház Szentesen már néhány hó múlva fölépül. Ne vegye hát tőlünk zokon tisztelt lapársunk, ha fentebb idézett naiv érvelése dacára is eloccupáljuk tőlük a Tiszazugot.

— Csongrád megye gazdasági egyesületének megalakítása most már reményt ígérőleg vétett munkába. A megyei közgazgatási bizottság ugyanis Koller Gábor közgazdasági előadót kiküldte, hogy kísértse meg a megyei gazdasági egyesület megalakítását. Koller ur a törvényhatóság által e tárgyban kiküldött bizottsági tagokat f. hó 3-án értekezletre egybehívta, s ezen értekezletet megelőzőleg pedig Szedler János hívta össze városunkból mindazokat, kik hivatalban vannak a tervbe vett gazdasági egyesület eszméjének életet adni, úgy a Szedler János által, mint Koller ur által egybeírt értekezletre tapasztaltak biztos reménynt fűjtának rá, hogy ez az egylet, melynek híján szegényeségi bizonyítvány volt megyénk gazdálkodóira nézve, most már létesülni fog, mert a Szedler János által egybehívott népes értekezlet egyhangú lelkesültséggel mondá ki, hogy a megyei gazdasági egyesületnek minél rövidebb idő alatt leendő megalakítását eldázhatlan szakszerűen tartja és melegen fogja felkarolni az ügyet, ha a megye részéről megindított munkát már addig fejlődött, hogy az alakuló gyűlés egybe fog hivatali, Szedler János föl lett kérve, hogy ezen időben ismételtén hívja egybe az értekezleten jelen voltak. Koller Gábor ur által egybeírt értekezlet, Mindszenti és Szegvárról is vettek részt; Szedler János elnökléte alatt Balassa Lajos, tiszteltes Nagy Imre és Sima Ferenc urakat küldte ki az alapszabály tervezet elkészítésre végett. A kiküldöttek 8 nap alatt elfogják készíteni az alapszabály tervezet, melyet azután a bizottság a megyebeli községek legbefolyásosabb egyéneknek fog megküldeni, hogy ennek alapján az egyleti tagságra aláírókat szerezzenek. Megvagyunk róla győződve, hogy ily eljárás mellett, ha az ügy iránt melegen érdeklődő emberek fognak a dolog élére állni, akkor az egylet megalakítása minden bizonynyal sikerülni fog, sikerülnie is kell, mert valóban ezen áltában meg gazdálkodással foglalkozó megyére nézve szegény, hogy nincs gazdasági egyesülete. Hiszen ha csak városunkat vesszük is, itt már a társadalom minden osztálya alakított magának egyesületet, hogy kölcsönös szövetség mellett egyleti uton mozdítsák elő saját foglalkozásuk élet célját, csak gazdálkodóink maradtak tétlenül, pedig ezek képezik anyagilag is, számban is legfőbb erejét városunk közönségének. Kétséget sem szenvedhet, hogy a tervbe vett megyei gazdasági egyesület csak úgy lesz megalkatható, ha a szentesi gazdálkodó közönség melegen csoportosul az eszme körül. S hisszük, hogy most a minden irányban nyilvánuló érdeklődés mellett sikerülni fog az egylet megalakítása.

— Honnan ered a csángó név? Egy Csiki nevű

erdélyi krónikás elbeszélése szerint 1066-ban a székely rabonban nőül vette Csángó leányát. Csángó állítólag annyit jelent, mint a csángók ura. A moldvai csángók közt élő hagyomány pedig azt beszéli, hogy őseik is részt vettek szent László királyllyal a pogányok ellen vívott harcban. Lovaiak csengőket, kolompokat viselvéen, midőn nagyon csörömpölve megérkeztek, a király meg-lepetve kérdezé, hogy *miféle csángók azok?* S innen származnék a csángó név. Különben a moldvai székelyek az erdélyiekkel szemben maguk is csángóknak nevezik magokat. p.

— A szentesi izraelita népszkola f. b. 10-én és 11-én kivételesen félelvi vizsgát tart, melyre a t. szülők érdekeltek és tanügybarátok tisztelettel meghívotnak.

— A Majláth féle gyilkosság alkalmából a budapesti rendőrség megkeresése folytán városunk kapitány-sága folyó hó 2-án Kállai József szentesi lakost letartóztatta. Kállai a Majláth féle gyilkosság idején Szentesen volt, s így neki semmi közvetlen része nem lehet a gyilkosság bűntényében az elfogatásra különösen az adott okot, hogy Kállai Majláth György meggyilkolásának gyanuja alatt álló Spanga nevű egyennel jó batrátságban állott. A városi esendőség Kállainál Spangától levelet is talált. Kállai József különben nem szentesi származású, Soroksáron született, 9 éves korában került ide s 25 éves koráig itt mint kocsis és béres szolgált, 1867-ben ment föl Pestre, és 16 évig ott tartózkodott, e közben ruha lopásért másfél évig fogházban ült, tehát gyanus előéletű. Szentesre januárba jött s itt március 16-án meg is nősült. A főkapitány előtt tett vallomásától apja és ismerősei nagyon eltérő vallomásokot tettek. Hogy Kállai elfogatásából miféle bűneseteknek jön tudomásra, azt a vizsgálat további folyamata fogja fölkeríteni. Zsarnay budapesti kapitány tegnap este városunkba érkezett, hogy Kállay József vallatásában részt vegyen.

— Majláth György országbíró meggyilkoltatásának részleteiről a napilapok nyomán a következőket közölhetjük: Múlt hó 28-án az országbíró a vele egy palotában lakó törénél Pallavichini Ede őrfőnök volt vasorán, s onnét 11 órakor éjjel a legjobb kedélyben lakására távozva levetkőzött, hogy nyugodalomra térjen; másnap reggel azonban az országbíró huszária urát a hálószoba szőnyegén elterülve találta s a cselédséget felriámázva meggyőződött arról, hogy ura meg van gyilkolva. A gyilkosság állítólag minden zaj nélkül hajtatott végre; az áldozat keze, lába össze volt kötözve, nyakára zsinag hurkolva, szájába egy törülköző és zsebkeendő betömve. Így kétségtelen lett, s azóta az orvosi vizsgálat is constatálta, hogy a szerencsétlen véget ért nagy férfiú gyilkos kezek által megfojtottat. A szörnyű tett indokai és elkövetői még eddig ismeretlenek ugyan, de a rendőrség és vizsgáló bíróság bizonyos jelekből azt következteti, hogy rablőgyilkosság esetével áll szemközt; s hogy a gyilkosságban akár mint közvetlen tettesnek, akár mint bűnrészesnek az országbíró huszáriának Berecs Jánosnak is része van. A vizsgálat ugyanis kiderítette, hogy a házban uralkodó szokás szerint a hálószoba kulcsai a huszárnál állottak, ki midőn urát levetkőztette, rázarta az ajtót. A cselédség közül csupán a huszárszobájában van a hálószoba közelében, s így a gyilkosságot megelőzőt küzelmet és zajt a huszárnak mindenesetre hallania kellett; hogy neki legalább is tudomása van a történetekről; azt ezen magatartásból következtethet, meyer a tett fölfedezése alkalmával és első kihallgatásakor tanusított. Midőn ugyanis reggel 5 órakor a dolgozó szobába bement, azon hírrel kereste fel a kaput, hogy a kegyelmes urral aligha nem valami szerencsétlenség történt, mert a dolgozó szobában nagy rendetlenség van. Ezután ismét fölment a hálószobába, s csak midőn már ott huzamosb időt eltöltött, akkor ütött lármát, hogy az országbíró meggyilkolva fekszik a szőnyegen; első kihallgatásakor pedig zavart feleleteket adott, s midőn az illető rendőrtisztviselő a tett elkövetésével őt is gyanusítani kezdte, ijedten tekingetett körül, s vizsgálat kezét és öltözékét, valószínűleg azért, hogy ninesenek-e rajta vérnyomok. Az okként gyanusná vált huszárn nyomban letartóztatott, azonban még eddig vallomást nem tön. A huszáron kívül a rendőrség egy Spanga nevű hely nélküli inast is gyanuba fogott; a ki azonban Budapestről nyomtalanul eltűnt s országszerte a legzorzosabbban nyomoztatik. Spanga miatt egy szentesi lakost Kállai Jánost is gyanuba vette a fővárosi rendőrség, a miről más helyen is szólnak. A gyilkosok által hátrahagyott bűnjelék a következők: egy urias félkezeű, továbbá egy ócsa konyhakés, melylyel az országbíró tenyerét vágták meg, végül egy csomókra kötött kötel, mely az elfogadó terem erkélyéről estüggött alá, s melyen a gyilkosok elmenekültek. A nyomozás országszerte lázas tevékenységgel folyik; nem csak az összes rendőrség mindenütt talpon áll, hanem még a magán emberek is mindenütt azt fürkészik, hogy valamely idegen személyben nem fűdözhetik e föl a megszökött Spangát. A közönség részvéte és megilletődése a gyanús esemény fölött országszerte a legnagyobb mértékben nyilvánul, a mire nem csak a tett borzasztósága, hanem az áldozat kiváló személyisége is jelentékeny befolyással van. A meggyilkolt országbíró 1816-ban született; a legfőbb itélőszéknek és a főrendi háznak elnöke volt; nem csak mint bíró, hanem mint politikai személy is fent és alatt a legnagyobb tiszteletben és bizalomban részesült; érdemei különösen nagyok, a nemzet és uralkodóház kibékülése körül. Béke legyen hamvai fölött.

— KIVONAT Szentes város híreztelő könyvéből. Csillag Lakos Imre III. t. 103 sz. házánál egy külön lakás, az utcára nyíló külön helyiséggel együtt bérbé kiadó. — Özv. Kiss Sándorné I. t. 616 sz. lakosnak, vekepartú I és fél hold szőleje eladó. — Mester Andrásnak a tiszán most érkezett jó nádiji jutányos áron eladó, és jó tűzfája öle 10 forintért kapható értekezni lehet saját házánál.

Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

A szentesi takarékpénztár piactéri házában
üzleti helyiség
több évre bérbé adandó. AZ IGAZGATÓSÁG.

Hirdetés.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy kezelésem alatt **esz erga pad** és **fűrő gép** van, ennél fogva azon helyzetben vagyok, hogy mindennemű gazdasági gépeket javítani, valamint elvállalok, vasak furását és esztergályozását a legjutányosabb árak mellett. tisztelettel **Vámosi Ferdinánd Zsoldos Ferencz** gépésze.

Hirdetés.

Alólirott van szerencsém Szentes város és vidéke n. é. közönségének becses tudomására hozni, hogy

KALAP-RAKTÁRAMAT

a tavaszi idényre dusan felszereltem és nállam a legujabb divatu s legjobb minőségű **férfi és gyermek-kalapok** mindenféle színben és minőségben a legjutányosabb árak kiszolgáltatása mellett kaphatók.

Üzlethelyiség, piactér Neumann J. ur házában és I. t. 25. sz. saját házamnál.

Tisztelettel

Csuray Ferencz,
kalapgyáros.

Leszállított ár!

Hirdetés

Alólirott tudatom a nagyérdemű közönséggel hogy üzletemet a piactérről Szentgyörgy nap után saját házába Dr. Pollák Sándor szomszédságába teszem át.

Ennek következtében nagymenyiségű kész

férfi, női és gyermek topánjaimat leszállított áron fogom eladni.

Megrendelésekre pedig gyorsan és pontosan mérsékelt ár mellett mindennemű lábbelit készítek.

Magamat a tisztelt közönség becses pártfogásába ajánlva,

tisztelettel
Varga Bénéámin.
cipészmeister.

Leszállított ár.

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint oly helyzetben juttam, hogy bármi néven nevezendő

gazdasági gépek javítását

pontos és jutányos áron felelőség mellett elfogadok, — ugyszintén mindenféle mérlegeket, ugymint **izedes, kosaras és kékaruka** készítek, javítok és készletben tartok. — Mindenféle lakatosmunkákat készítek, jószág és pontosságért kezeskedem.

A nagyérdemű gazdaközönség további szives pártfogását kérve maradok tisztelettel

Vass Imre,
gép-lakatos.

Lakásom, I. t. 625. sz.

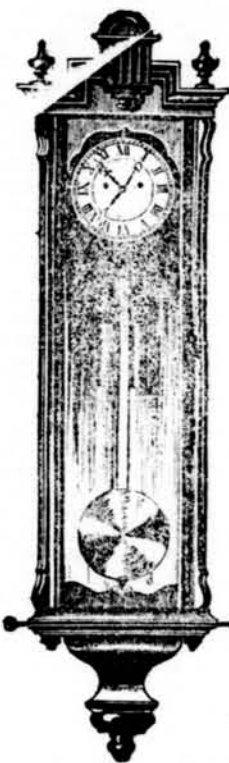
Főüzlethelyiség a lutheránus-templom épületében.

Első legrégebb, legnagyobb és legolcsóbb

VARRÓGÉP-RAKTÁR

FELSENBURG BENEDEK órásnál,

üzlethelyiség: Szentesen, fő-utca az evang. egyház épületében.

Ajánlom dusan berendezett raktáramat mindennemű valódi eredeti varrógépekből u. m.

Hove, Singer, Weeler és Wilson, Anger, Kézi stb.,
melyeket heti-, havi-, vagy negyedévi részletfizetés mellett, 5 évi jótállással szolgáltatok ki.

Továbbá tudatom, miszerint mindennemű varrógépek bármily rövid időre jutányos ár mellett használat végett kölcsön adatnak; régi gépek ujjakkal becserejtetnek. Minden géphez szükséges rész nálam megszerezhető. — Valamint mindennemű

fali-órák, arany és ezüst zsebórák,

inga, ébresztő, zene, párisi stb. havi részlet és egy évi jótállás mellett szolgáltatok ki. — Továbbá; mindenféle javításokat pontosan és jutányosan végezek. — Ajánlom, nagyválasztéku **látcsöveimet szemüvegek, (cwickker), színházi-látcsövek, hőmérők, és italmérők** a legfinomabb minőségben. — Szives pártfogást kér:

tisztelettel

FELSENBURG BENEDEK

órásnál.

Jegyzet: Mintán beszekítettében állók a legnagyobb varrógép gyárakkal, gépeimet olcsóbban adhatom mint azon ügynökök, kik jáulékai kát a vevőn kénytelenek kinyerni.

Látcsövek nagyban eladása.

Legelső és legolcsóbb, női, férfi és gyermek

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a bekövetkező idényre, a már 20 év óta fennálló és a legjobb hírnévnek örvendő

RUHA KERESKEDÉSEMET

a lehető legdivatossabb és izléses

női-, férfi- és gyermek ruhákkal,

egésszen ujonnan a legnagyobb igényeknek tökéletesen megfelelően gazdagon berendeztem, s azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mint eddig ugy most is a n. é. közönség igényeit minden tekintetben pontosan és olcsó árakban kielégíthessem.

Egy egész nyári öltöny szövetsből — 7 frttól feljebb

" szalon öltöny	15	"
" felső kabát (überzicher)	8	"
" nadrág és mellény szövetsből	4	"
" női tavaszi kabát	5	"
" mantlett ternóból	10	"

Egyszersmind ajánlom, különösen szabóknak dusan berendezett bel- és külföldi gyapju és más ruha kelméimet mint szinte az öltönyökhöz egyéb megkivántató kellékeket (méter számra) a legolcsóbb árak mellett.

A n. é. közönség további becses pártolását kérve

maradtam tisztelettel

STEINER SÁNDOR.
főutca „Pollák Em.” féle házában.

a legnagyobb választékban